

Ole Stavad (S):

Jeg skal sådan set beklage, at det er nødvendigt at bede om ordet igen, men mængden af usandheder fra skatteministeren stod så meget i kø, at jeg mener, det er nødvendigt at gøre et par bemærkninger. Selv om jeg egentlig kan undre mig over, at vi diskuterer noget helt andet end lovforslaget, fordi skatteministeren ikke ønsker at diskutere sit eget lovforslag her, går jeg ud fra, at det også er tilladt i den sammenhæng at gøre et par bemærkninger.

For det første vil jeg godt sige, at sidst jeg deltog i en debat her i salen, var det indenrigsministeren, der forsøgte at tage fru Marianne Jelved til indtægt og citerede hende i en så grov form og så usandt, at hun efterfølgende måtte udsende et dementi til samtlige ordførere og dokumentere, at det, som man tog hende til indtægt for, havde hun faktisk skrevet et dementi til den pågældende avis om for flere måneder tilbage. Det blev også sendt til indenrigsministeren, men jeg har ikke hørt fra ham siden.

Kl. 22.00

Når skatteministeren påstår, at skattetrykket i 1993 var et produkt af den nye regering, så er det usandt, for der var en finanslovaftale. Vi rettede henvendelse til Venstre og De Konservative, om Venstre og De Konservative var indstillet på, at vi måtte lave om på en række områder. Det skal man jo have tilladelse til, hvis der er en aftale. Det blev nægtet af Venstre og De Konservative, og derfor var skattetrykket i 1993 for 99,99 pct.s vedkommende et resultat af den finanslov, som den daværende finansminister, Henning Dyremose, fik vedtaget. Det ved jeg lidt om, fordi jeg var finanspolitisk ordfører på daværende tidspunkt.

Derfor synes jeg, at det ville klæde Venstre og ikke mindst den nye skatteminister at holde op med at fortælle de usandheder, som ikke kun fortælles i lukkede Venstrekredse, men også udbredes til langt større kredse. Det klæder ikke skatteministeren.

Såfremt skatteministeren vil have et godt samarbejde i det her hus, og det kan han sagtens få, selv om han på en række områder har nogle meget anderledes holdninger, end jeg har, tror jeg, at de fleste af os forventer en vis anstændighed i forhold til sandheden. Det har jeg i hvert fald med mit hidtidige kendskab til skatteministeren haft en forventning om ville være en arbejds metode, som skatteministeren i sit ministerembede ville benytte sig af.

Det skal være min stilfærdige anbefaling, at vi fremover holder os til virkeligheden og sandheden, så vi i øvrigt kan have et fornuftigt samarbejde.

(Kort bemærkning):

Peter Christensen (V):

Ja, den får ikke for lidt. Men jeg blev egentlig ikke klar over, om indlægget gik på, at det er forkert, at skatten steg under den tidligere regering, for hvis det handler om at tale sandt, må jeg bare konstatere, at Danmarks Statistik må tale sandt, og de slår fast, at skatten er steget.

Vi diskuterer i den her omgang et resultat af nogle kommunale skattestigninger, som vi prøver at udligne via en sænkning af bundskatten, og i forbindelse med den her debat har vi så diskuteret: Er det nødvendigt at sørge for at tage de instrumenter i brug?

Det mener vi det er, og det burde Socialdemokratiet også mene, for det er også sandt, at under den tidligere regering steg de kommunale skatter med 3 procentpoint, fordi man netop ikke havde et skattestop, fordi man netop ikke havde nogle instrumenter, der skulle sikre, at kommunerne overholdt de aftaler, man indgik.

Derfor: Uanset hvor sur og fornærmet hr. Ole Stavad bliver, er det et faktum, at skatten steg. Det synes jeg sådan set at Socialdemokratiet på et eller andet tidspunkt må forholde sig til.

(Kort bemærkning):

Ole Stavad (S):

Allerede i første runde svarede jeg jo hr. Peter Christensen på det med de kommunale skattestigninger. Det er rigtigt, at kommune- og amtskatten under et steg over den årrække, vi havde en socialdemokratisk ledet regering, en SR-regering.

Men den anden del af sandheden, og det var det, jeg svarede til hr. Peter Christensen, er, at statsskatterne blev nedsat langt, langt, langt mere. Hvor vi efter den daværende skatteminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, startede med en laveste trækprocent – med udgangspunkt i pensionistens skat – på 52 pct., så sluttede vi, dengang hr. Frode Sørensen stoppede som skatteminister, med en skatteprocent for en almindelig pensionist på 38 pct. Så kan hr. Peter Christensen have nok så mange mellemregninger.

Danmarks Statistik har da selvfølgelig ret i, at fra 1993 og frem til 2001 steg skattetrykket, men det er derfor, man skal tage udgangspunkt i 1994, for i 1993 var det den forhenværende rege-